

КОЛЕДЕНЪ СЪНЪ

ДЪДО МРАЗЪ

Зимна буя вѣнка плаче,
а край малкото дете,
като шарени чорапи
баба приказки плете.

И огнището разлива
сънъ и чудна свѣтлина
малкото дете заспива
съсь усмивка на уста.

И въ съня си то пжтува
между гъби и треви
и надъ шапката му плуватъ
топли весели звезди.

То съ ржка звездитѣ лови
и подъ русата коса
свѣти хваната свѣтулка
като мъничка звезда.

И свѣтулката щастлива
шепне му, че тая нощъ
ще роди Света Мария
малкия Иисусъ Христосъ.

И макаръ, че вѣнка викатъ
вълци зли, и вѣтрове,
бий подъ детската завивка
бодро пролѣтно сърдце.

И детето се усмивва,
вижда може би Христа
и гори с. съ радостъ чиста
на челото му звезда.

Б. Овесянинъ